

5.

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 5te Oktober 1896.

Med æret Skrivelse af 25de April d. A. har Hr. Formanden hertil indsendt et i Tinget indbragt og af dette til Finansministeriets Overvejelse henvist Andragende fra Bestyrelsen for „Danst Kautionsforsikrings-Aktieselskab“ om, at Selskabets Policer paa samme Maade som de i den almindelige Kasseforordning af 8de Juli 1840 § 2 særlig nævnte Obligationer maa kunne benyttes som Sikkerhed for de Embedsmænd af Staten betroede Oppebørslser.

I denne Anledning skal jeg meddele, at Sagen endnu er under Overvejelse i Ministeriet.

C. Lüttichau.

U. E. Sæstoftkrull.

Til Folketingets Formand.

6.

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 5te Oktober 1896.

I Anledning af, at Hr. Formanden med behagelig Skrivelse af 11te April d. A. hertil har fremsendt blandt andet det af Folketinget til min Undersøgelse henviste Andragende fra forhenværende Lærer i Havekultur og Gartner ved Skolelærerfeminariet i Tønder C. Th. Nyegaard, hvori han anholder om, at den ham i sin Tid i Henhold til Lov af 24de Marts 1865 § 2 indtil Udgangen af 1871 tillagte Understøttelse af 360 Kr. aarlig paa ny maa blive ham tilstaaet eller en lignende Understøttelse bevilget ham, skal jeg meddele, at der under 9de Juli d. A. er blevet tilskrevet Andrageren, at ligesom Finansministeriet er ude af Stand til at lade ham genindtræde i Nydeljen af den i Medfør af Loven inddragne Understøttelse, saaledes har man heller ikke fundet Anledning til at søge ham en anden lignende Understøttelse bevilget.

Til dette Afslag skal jeg i Tilføjning til mine Udtalelser i Folketinget angaaende bemeldte Andragende knytte følgende Bemærkninger:

Temporær Understøttelse i Henhold til Lov af 24de Marts 1865 § 2 blev i sin Tid tillagt 163 Personer (det af mig i Tinget nævnte Antal af 193 beroede paa en fejlagtig Optælling); af disse er der omtrent 80 — under Forudsætning af, at de endnu alle ere i Live, i Alderen fra 55 til 80 Aar — hvis Forhold efter Understøttelsernes Ophør ere Finansministeriet ubekendte, og fra hvem Andragender af samme Art og sandsynligvis med samme Krav paa at blive bevilgede som det heromhandlede vilde kunne fremkomme. Denne Omstændighed har maattet være medbestemmende ved det Nyegaard meddelte Afslag.

Enkelte af de Personer, der havde oppebaaret Understøttelse efter den ovenanførte Paragraf, have vel senere opnaaet en ny Understøttelse, men kun under saadanne ganske særlige Undtagelsesforhold, der formentes at kunne opveje de væsentlige Betænkkeligheder, der maa tale derimod, først og fremmest den, der ligger i, at Loven af 24de Marts 1865 var en definitiv Affindelse med alle vedkommende og bestemt til at skulle være ens for alle. Med Hensyn til disse enkelte Tilfælde skal jeg oplyse følgende: